

при първия завой, при моста отъ сегашното шосе за Бистрица; тукъ се намиратъ още човѣшки кости, види се, отъ избити хора въ черквата, късове отъ живописания по стѣна (фрески), а прѣди десетина години намерили не далеко отъ тукъ нѣколко дебели джбови грѣди отъ староврѣмски мостъ, които водата на дерето била изровила; 2. на мѣстността „Ширината“, на която слабо личатъ основи отъ черква; 3. на мѣстността „Край село“, на лѣва страна на шосето, щомъ се влиза въ селото; баврѣтъ срѣщу тая мѣстность носи название Петрефетинъ, което не може да се изтълкува; 4. на мѣстн. „Мали-долъ“, гдѣто личатъ основи на черква (храмъ на св. Петра) и още на едно друго здание; тукъ има и изворъ съ доста много вода; 5, 6. на мѣстн. „Джебето“ — основи на двѣ черкви, едната на св. Георгия, другата на св. Спасъ; прѣди нѣколко години тукъ се открила една отвѣсна въ земята дупка до 40 метра дълбока (нѣщо като кладенецъ); 7. на мѣстн. „Манастирище“, на единъ върхъ, който се вижда далеко отъ полето; и тукъ личатъ основитѣ на двѣ черкви (на св. Духъ и св. Троица) и има двѣ стари буки, при едната извираше червеникава (жѣлѣзна?) цѣлителна вода; 8. близо до с. Желѣзница, при една голѣма бука, черковище на св. Илия; 9. съществуващия Кокалянски манастиръ, св. Архангелъ; 10. въ Бейлеръ-Чифликъ (Симеоново) съборената черква св. Арахангелъ; 11. съществуващата Боянска черква; 12. съществуващия драгалевски манастиръ св. Богородица и 13. вжтрѣ въ селото Бистрица, до сегашната нова черква. Забѣлжително е, че на Гергѣвъ-денъ се прави водосвѣтъ на черковището на „Църква“, на „Ширината“, на „Край село“, на „Джебето“, вжтрѣ въ селото при сегашната черква и горѣ надъ селото на „Клено-оброчището“ — види се останалъ обичай отъ старо врѣме и въ честь на храма св. Георги, на главния манастиръ.

Тукъ храмътъ св. Георги на главния манастиръ е възприетъ, по всѣка вѣроятность, отъ Зографския манастиръ въ Атонската Св. Гора, който на онова врѣме особено е билъ за народа голѣма светиня и се е ползувалъ отъ чрезвычайни милости и щедрости на нашитѣ набожни царе.

За драгалевския манастиръ и боянската черква прѣдполагатъ само, че сж влизали въ областта на Мала Света Гора.

Интересна подробность: на сѣв.-западната страна, нѣщо на 1 килом. разстояние отъ „Църквата“, по наклона на върха, е чамова горица (5—6 метрови дръвчета); тя въ турско врѣме е съществувала съ голѣми чамови дървета, слѣдъ освободителната